

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Canonem Sacrificii Missae, Vti & reliquas eiusdem
Partes Brevis Ac Lvcvlenta, & ad pietatem vtilis Expositio**

Veken, Frans van der

Coloniae, 1644

§ 7. De oblatione Calicis. & orationibus adiunctis

urn:nbn:de:hbz:466:1-9878

dum actum purum & infinitum; non per speculum & ænigma, sed immèdiatè sicuti in se est. De triplici hoc nexu videri plura possunt apud D. Bernardum a hom. 3. in vigilia Natiuitatis Domini, & iterum in sermone de tribus mixturis. Poterit autem Sacerdos, dum orationem hanc recitat, ex mixturis tam admirandis primam & secundam iam factam credere: ad tertiam in se populoq; complendam spe adspirare.

a Serm. 2. in Natal. Domini.

§. VII.

De oblatione Calicis, & orationibus adiunctis.

QVia in cruentum Legis nouæ Sacrificium, licet vnicum sit, duabus tamen partibus constat: Corpore scilicet Christi sub speciebus panis, eiusque sacratissimo Sanguine sub vini speciebus: hinc Sacerdos interdum vnitatis memor, per modum vnius v-
trumque

trumque offert, interdum ratione partium oblationem diuidit. Atque hac diuisione nunc utitur, quando post panem seorsim oblatum, procedit ad oblationem calicis; vel potius oblationem sanguinis, sub vini speciebus mox futuri præoccupat, quemadmodum §. 5. de oblatione panis dicebamus. Idq; haud leuiter confirmatur, quod Sacerdos dicat: *Offerimus calicem salutaris*, id est, salutis ac redemptionis nostræ: hæc namque adscribi non potest calici pro præsentis statu, quem ante consecrationem obtinet, sed pro futuro, quem illius virtute consequetur. Dicit porrò in plurali, *Offerimus*: quia non suo tantum, sed etiam populi nomine offert. Precatur denique, *ut in conspectu diuina Maiestatis in odorem suauitatis adscendat*: quorum verborum singula, phrasi in sacris Literis usitata, illam oblationis gratiam apud Deum designant, quam Sacerdos populusq; exoptant.

Se-

Sequitur brevis precatio, *In spiritu humilitatis*, quæ alia commendatione stimuloq; pietatis non eget, quàm quod decerpta sit ex longiori illa oratione, quam medias inter flammis fornacis Babylonicæ concepit Azarias *a*, Dei causa cum duobus socijs in eisdem coniectus, ijsq; non obstantibus apertò liberoq; ore miraculosè pronunciauit. Hac verò parte tam suo, quàm sociorū nomine diuinam Maiestatem precabatur, vt loco incensæ, oblationis, veri q; sacrificij, quæ Hebræis in Babylone captiuis præstare non licebat, dignaretur suscipere mysticum sacrificium, tam *spiritus humiliati & contriti*, quàm presentis martyrij, ad quod cum socijs se obtulerat: eoq; placatus populum afflictum clementer respicere, & ex manibus hostium liberare. Quem affectum facilè pius Sacerdos ad rem præsentem accommodabit: non quidem substituendo sacrificium mysti-

cum

a Dan. 3.

cum *contriti cordis* a, in locum veri sacrificij, sed huic coniungendo. Idque eò impensius, quòd hæc oblatio adhuc pertineat ad speciem propitiatoriam, de qua diximus §. 4. concludendam demum cum lotionem manuum, de qua in §. 9.

Tertia Oratio, *Veni Sanctificator* dirigitur tum ad omnes personas diuinas, tum speciali titulo ad Spiritum Sanctum, cui per figuram dictam Theologis Appropriationem tribuitur consecratio Corporis & Sanguinis Christi: haud aliter, quàm ipsa Verbi Incarnatio. Id inter alios Patres præclarè annotauit S. Ioannes Damascenus lib. 4. de Fide Orthodoxa, cap. 14. vbi, postquam ostendit ea, quæ naturam superant, in Spiritus Sancti operationem referri, hæc subdit: *Quo tandem modo fiet istud? aiebat sancta Virgo: quoniam virum non cognosco. Respondit Archangelus Gabriel: Spi-*
a Psal. 50.

Spiritus Sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Tu quoque nunc quæris: quomodo panis corpus Christi, & vinum cum aqua coniunctum sanguis Christi fiat? Tibi-tem respondeo: Spiritus Sanctus superuenit, eaq; efficit, quæ orationis facultatem ac mentis intelligentiam excedunt. Hunc igitur omnis sanctificationis fontem præsentis oratione imploramus, vt suis potentia ac bonitatis gressibus aduenire dignetur, & non solum sacrificium iam præparatum perficere, sed sua etiam erga nos benedictione complere. Dicitur autem Sancto eius nomini præparatum: quia honor & gloria Sacrificij soli Deo defertur.

§. VIII.

De signo Crucis.

IN postrema oratione Sacerdos ea, quæ obtulit, Cruce signat, vt Deo repræsentet Christi merita, quæ in Cru-
ce